

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Italia à Gothis per Deiparam liberata anno 553. nu. 45.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

moque agnoscit, hunc esse Dominæ nostræ inimicum, statimque codicem restituit ei, qui illum sibi accommodauerat, remque per ordinem narravit, qui protinus libros illos Nestorij à volumine abscissos igne cremavit illis verbis: *Non maneat in cella mea Domina nostra inimicum.*

ANATOLIUM IMPIVM DEIPARA

AVERSATUR.

*Eugrius.
Deipara
impium
Anatolium
aversatur*

ANATOLIUS quidam apud Antiochiam, quem admodum Eugrius lib. 5. histor. cap. 17 & 18. his ferè verbis refert: vir primum quidem plebeius, sed qui postea ad magistratus, & alia munera obseunda subdole accepserat, simulacris immolare cum nonnullis alijs forte deprehensus est. Is cum vocaretur in quaestionem homo impius praestigiator, & infinitis inuolatus sceleribus repletus, est quo factum est, ut Imperator ipse Tiberius in collegam Imperij à Iustino Iunioris ascitus, mandaret, ut Anatolius cum ijs, qui ei in victimis immolandis locios se adiunxerant, Constantinopolim quam celeritè deduceretur: quibus cognitis Anatolius ad imaginem quædam Deiparae sive in carcerem sublime appensam accurrens, manibus à tergo complicitatis se ei supplicare, precesque adhibere ostendit. Illa autem cum veluti sacrilegum detestata, & ut Deo iniuriam coarguens positus ab se auerit. Spectaculum sanè horribile, & sempiternæ memorie prodendum, quod quidem à praesidiarijs militibus, & ab his quibus illius custodia commissa fuit visum est, & alijs divulgatum. Apparuit item Deiparae ipsa nonnullis alijs fidelibus, eosque contra scelestum illum incitavit, inquitens, Anatolium filium suum contumelijs afficere. Constantinopolim perductus in Amphitheatro primum bestijs expositus, ab istidem dilaniatus, deinde agitur in crucem: postea verò lupi corpus eius in terram dirubantes (quod ante nunquam visum est) pasto crudeli membratim deuorant. Quin etiam vir illustri, qui Imperatoris Palatio praesuit, & Anatolij causam acriter admodum tuebatur, ut nimirum non morte, sed exilio eum socijs mulcetur: dixit quoque se vidisse Deiparam eamque sic ipsi locutam: *Quisique defendit causam Anatolij, qui tum me aut filios meos in carcerem onerat contumelijs?*

hucusque Eugrius. Hæc autem Cardinalis Baronius tomo septimo Annalium ad annum Domini 580. refert, qui fuit Iustini Junioris 15. & Tyberij Collegæ 3. ex horum enim scelero iusto Dei iudicio Antiochiam eo anno terræ motu ingenti quatantam, atque vastatam existimat.

ITALIA A GOTHIS PER DEIPARAM

LIBERATA. Anno Domini 553.

CVM Italia 60. & eo amplius annos gravissimo Gothorum iugo misere laboraret, Dei Genitricis beneficio per Narsetem in libertatem est vindicata, quod antequam ostendamus paucis exponenda est, quam felix fuit eo tempore Italiae conditio. In prima Gothi, qui ea poterantur, Arianae perfidiae, qua complures in Italia infecerant erant addictissimi. Theodoricus eorum Rex Arianae hæresis patronus extremis sui Regni temporibus, quod Iustinus Imperator in Oriente ab Arianae Ecclesias auferret, minatus est totam Italiam gladio perdere. Joannem summum Pontificem dols Ravennam accessitum, quod in Oriente Arianae Ecclesias in Catholicas consecrasset, in carcerem detrusum iniquitate, & inedia afflictum mori coegit, cuius martyrij dies 27. Maij ab Ecclesia celebratur. Electionem summi Pontificis in locum demortui Joannis, quod nullus Princeps præter Constantium Ariarium ausus fuerat, ipse sibi prociaciter arrogavit ex Baronio tom. 7. ad annum 526. ex quo abusus ille Tyrannicus motus, (quem S. Gregor in Psalm. 4. poenitentia delect.) ut quem Clerus in Romanorum Pontificem eligeret, Rex, vel Imperator suo assensu confirmaret, quod tandem tempore Constantini Pagonati anno 684. sub Benedicto II. quem admodum refert Baronius ex Anastasio tomo Annalium 8. est penitus sublatus; Symmachum & Boetium clarissimos patricios per summam crudelitatem interfecit, ut merito Theodoricus vitus fuerit ab Etema Liparitano interdictos Joannem & Symmachum disiectus, & discalceatus vincijs manibus in vicinam Vuleam ollam deijci, teste Gregorio 4. Dialog. c. 30. & licet aliquando Rex in Imperio multis per suos ministros, barbaros, que sibi subiectos aliorum bonis inhiantes in Italia contra ius admilla fuisse colligere licet Gregorius ex Boe-

Barbari

Boetius: ex Boetio libro 1. de consolatione philosophica prola 4. ubi se plurimos à potentiorum opprobrio ea tempestate liberasse, sic scribit: Quos ego Conigastum an imbecillum cujusque fortunam impetum facientem obuius excepi? Quos Trigullam Regia Propositum domus ab incepta, & perpetrata jam prorsus injuria deiecit. Quos miseris, quos insinua calumnijs impunita Barbarorum semper auaritia vexaba, objecta periculo auctoritate protexit. Boetius. Deinde sub Totila feto, & barbaro omnia ferro, & cadibus miscente, (quem Gregor. lib. 3. Dialog. cap. 13. Regem crudelissimum aliquoties vocat, & Sanctus Benedictus ex eodem Gregor. lib. 2. cap. 14. & 15. de suis actibus incipauit illis verbis: Multa mala facis, multa mala fecisti, jam aliquando ab iniquitate conquiesce.) plurima à Gothis crudelitatis, & auaritiæ exempla edita describit sanctus Gregor. in Dialogis. & Procopius de bello Gothico. Cam igitur Italia, & Roma ipsa scævissima Gothorum seruitute, desperata omni liberationis spe ad eum premeretur. Narses militum Dux præclarissimus à Justiniano Imperatore in Italiam missus præter opinionem observatus itinere ab Francis, & Gothis Ravenam cum exercitu pervenit in columnis, & in Tholcia Totilam Gothorum Regem bellicosissimum, & diuinitum cum potentissimo Gothorum exercitu collatis signis dimicans eum superavit, atque occidit universo ejus exercitu trucidato anno Domini 553. sicque Italiam à Gothis vindicavit, verum id non nisi Deiparæ, cujus Narses erat studiosissimus peculiari ope, quod plures Authores testantur, præsertim Euagrius historicus rerum sui temporis lib. 4. cap. 26. Commemoratum est, inquit, ab his qui una cum Narsese fuerunt dum præcebat, & alijs precatio offe- diturum numen plures, debitumque cultum ei tribueret, sanctam Virginem Deiparam ei apparuisse, planeque tempus præcipuisse, quo bellum cum hostibus gereret, atque ut non prius ad prælium committendum se accingeret, quam coelitus signum acciperet: multa alia quoque res à Narsese valde memorabiles gesta sunt hæc Euagrius. Eadem de eo scribit Nicephorus lib. 7. histor. cap. 23. quibus contentus Paulus Diaconus lib. 2. de gestis Longobardorum cap. 3. qui inter cæteras Narsis laudes sic scribit: Erat, inquit, vir piissimus vigilijs, & orationibus in tantum studium, ut plus supplicationibus, quam armis bellum victoriam obtineret, sic ille, vide Cæd-

nalem Baronium tom. 7. Annal. ad ann. Domini 553. qui etiam firmis argumentis probat Narses non euocasse Longobardos in Italiam, quicquid dicat Paulus Diaconus lib. 1. de gestis Longobardorum cap. 16 Deiparæ igitur acceptum referre debemus, quod Italia à Gothorum Tyrannide, atque ab Arianismi contagio, cujus Gothi erant studiosissimi, fuerit vindicata.

CONSTANTINOPOLIS PER DEIPARAM AB OBSIDENTIBUS BARBARIS LIBERATA:

49 **C**VM Heraclius Imperator, una cum exercitu in Perside adversus Cosrohem Persarum Regem degeret, Hunni Occidentales quos Auares Thraces vocant, à Cosrohe sollicitati anno 625. Constantinopolim Imperatoris præsentia destitutam magnis copijs terra, marique invadunt, sed Deiparæ præsidio sunt servati, de quo Theophanes in Annalibus Græcorum in hunc modum scribit: Auares Thraces Urbem Constantinopolitanam appropinquantes hanc depopulari parant, multum machinis adversus eam commotis, ydemque & navium sculparum ex litro flumine multitudine infinita delicia suam replauerunt mari: Decem sane dies Urbem obsidentes, bellum terra, marique gerentes, Domini virtute pariter, & cooperatione, nos non & intererat Dei Genitricis, & Virginis Mariæ intercessionibus superati sunt: amissis vero terra, marique ingenti numero suis, magno cum dolore discesserunt. hæc ille. Verum quam ratione per Deiparam servari sint, ita ut & ob-

Constantinopolitana
Urbis per
Mariam
à Barbarorum
obsidione liberata.

Cædrenus

ceum suis ex oculis, & conspectu eorum emanavit. Kkkk-3j 193j

